

॥ १६ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीयेभार
तासाममृतवर्णानां क्षरंतीनां समंततः ॥ बभूवामृतजः फेनः स्रवंतीनामिवोर्मिजः ॥ १९ ॥ सवत्समुखविश्रष्टो भवस्य भुवि तिष्ठतः ॥ शिरस्य वापत कुद्धः स तदैक्ष
त च प्रभुः ॥ २० ॥ ललाटप्रभवेणाक्षारो हिर्णी प्रदहन्निव ॥ तत्तेजस्ततो रौद्रं कपिलास्ता विशांपते ॥ २१ ॥ नानावर्णत्वमनयन्मेघानिव दिवाकरः ॥ यास्तु त
स्मादपक्रम्य सोममेवाभिसंश्रिताः ॥ २२ ॥ यथोत्पन्नाः स्ववर्णास्थास्तानीताश्चान्यवर्णतां ॥ अथ क्रुद्धं महादेवं प्रजापतिरभाषत ॥ २३ ॥ अमृतेनावसिक्त
स्त्वं नोच्छिष्टं विधते गवां ॥ यथा ह्यमृतमादाय सोमो विस्यंदते पुनः ॥ २४ ॥ तथा क्षीरं क्षरं त्येतारो हिण्यो मृतसंभवं ॥ न दुष्यत्यनिलो नाग्निर्न सुवर्णं न चोदधिः ॥
॥ २५ ॥ नामृतेनामृतं पीतं वत्सपीतानवत्सला ॥ इमान् लोकान्भरिष्यंति हविषा प्रसवेण च ॥ २६ ॥ आसामैश्वर्यमिच्छंति सर्वे मृतमयं शुभं ॥ दृषभं च ददौ तस्मै
सहगोभिः प्रजापतिः ॥ २७ ॥ प्रसादयामास मनस्तेन रुद्रस्य भारता ॥ प्रीतश्चापि महादेवश्चकार दृषभं तदा ॥ २८ ॥ ध्वजं च वाहनं चैव तस्मात्स दृषभध्वजः ॥ ततो दे
वैर्महादेवस्तदापशुपतिः कृतः ॥ ईश्वरः सगवांमध्ये दृषभांकः प्रकीर्तितः ॥ २९ ॥ एवमव्यग्रवर्णानां कपिलानां महौजसां ॥ प्रदाने प्रथमः कल्पः सर्वासामेव कीर्ति
तः ॥ ३० ॥ लोकज्येष्ठालोकवृत्तिप्रवृत्तारुद्रोपेताः सोमविष्यं दभूताः ॥ सौम्याः पुण्याः कामदाः प्राणदाश्च गावैर्दत्त्वा सर्वकामप्रदः स्यात् ॥ ३१ ॥ इदं गवां प्रभव
विधानमुत्तमं पठन्सदाशुचिरपिमंगलप्रियः ॥ विमुच्यते कलिकलुषेण मानवः श्रियं सुतान्यनपशुमानुयात्सदा ॥ ३२ ॥ हव्यं कव्यं तर्पणं शांतिकर्म यानं वासो
दृढबालस्य तुष्टिः ॥ एतान्सर्वान्गोप्रदाने गुणान्वैदाताराजन्नामनुयाद्वै सदैव ॥ ३३ ॥ वैशंपायन उवाच पितामहस्याथ निशम्य वाक्यं राजा सहभ्रातृभिरा
जमीढः ॥ सुवर्णवर्णान् दुर्हस्तथागाः पार्थोददौ ब्राह्मणसत्तमेभ्यः ॥ ३४ ॥ तथैव तेभ्योऽपि ददौ द्विजेभ्यो गवांसहस्राणि शतानि चैव ॥ यज्ञान्समुद्दिश्य च दक्षिणा
र्थैर्लोकान्विजेतुं परमां च कीर्तिं ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वोऽनुशासननिकेऽदानधर्मे गोप्रभवकथने सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥
भीष्म उवाच एतस्मिन्नेव काले तु वसिष्ठ उवाच ॥ इक्ष्वाकुवंशजो राजा सौदासो वदतां वरः ॥ १ ॥ सर्वलोकचरं सिद्धं ब्रह्मकोशं सनातनं ॥ पुरोहितमग्नि
प्रभुमभिवाद्योपचक्रमे ॥ २ ॥ सौदास उवाच त्रैलोक्ये भगवन्किं स्वित्यपि वित्तं कथ्यते न घ ॥ यत्कीर्तयन्सदामर्त्यः प्राप्नुयात् पुण्यमुत्तमं ॥ ३ ॥

तत्रावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ३२ ॥ ३१ ॥ ३० ॥ २९ ॥ २८ ॥ २७ ॥ २६ ॥ २५ ॥ २४ ॥ २३ ॥ २२ ॥ २१ ॥ २० ॥ १९ ॥ १८ ॥ १७ ॥ १६ ॥ १५ ॥ १४ ॥ १३ ॥ १२ ॥ ११ ॥ १० ॥ ९ ॥ ८ ॥ ७ ॥ ६ ॥ ५ ॥ ४ ॥ ३ ॥ २ ॥ १ ॥